

УКРАЇНСЬКІ ВЕЧОРНИЦІ

(восени)

Зал прикрашений українськими вишиваними рушниками, керамічними народними іграшками, посудом с. Межирич, портретом Т. Г. Шевченка, ляльками — україночка та українець, снопом пшениці, гербом та стягом України. Гостей зустрічають господарі вечорниць: хлопчик і дівчинка в українських національних костюмах, з хлібом-сіллю на рушнику.

Дівчинка: Ласкаво просимо до нас у цей вечірній час!

Хлопчик: Заходьте, любі гості, зручніше сідайте. Нашу рідну Україну піснею величаймо.

Господиня: Ви прийшли до нас в світлицю,

Любі гості! Милі друзі!

Щоб відвідати вечорниці,

То ж проходите, веселіться.

Хлопчик: Українські вечорниці починаєм в перший раз,

Хай веселий сміх іскриться в серці кожного із нас.

Ведуча: Ми ходили по усіх усюдах.

По усіх усюдах, де живуть люди.

Всюди нас люди веселії стрічали,

Радо, щиро та дружно вітали,

Медом пригощали.

А тепер прийшли до вас.

Дозвольте вас привітати,

Пісню українську вам заспівати.

(Пісня "Ой, на горі калина")

Ведуча: Ми живемо в Україні, в краю вишневих садів та пшеничних ланів, Карпатських гір та теплого Чорного моря. Український народ, працьовитий та щедрий, завжди зустрічає дорогих гостей хлібом-сіллю.

Виходять хлопчик і дівчинка в українських національних костюмах з хлібом - сіллю на рушнику. Вклоняються гостям, дарують хліб і сіль.

Господиня: Від землі, де розквітла Тарасова мова,
Від дніпровських задумливих хвиль
Несемо Україні ми щедрее слово,
То ж прийміть нашу шану, і хліб наш, і сіль.

Ведуча: Славний наш край пишними короваями, житніми паляницями, та не менш славний він і рукодільницями. Ниточку до ниточки на сорочці клали — Чорним і червоним долю вишивали. А стрічки й віночок дівчатам вдягали. І на весілля, і у таночок. Подивіться, який яскравий і чудовий український національний одяг.

Діти розглядають оздоблений корсет, різнокольорові стрічки, запаску, віночок, вишивані сорочки. На середину виходять дід і баба, сідають біля хатки. Діти оглядають тин.

Ведуча: На околиці села,
Як мовиться в казці,
Жив веселий дід Хома
І баба Параска.
Біля хати у садку
Діти гомоніли,
Розважалися малі,
І старі раділи.

Дід: Добрий день, любі малята. Я дуже задоволений, що мене запросили на вечорниці. А чи знаєте ви загадки? Ось послухайте:
У нашої бабусі
Сидить звір в кожусі,
Біля пічки гріється,
Без водички миється?

Баба: А мою загадку відгадаєте?
По дорозі цуцик біг.
Скільки цуцик має ніг?
Почали усі лічити,

Десять вийшло у Микити.

Так чи не так?

Дід: А прислів'я українські знаєте? Розкажіть, а ми послухаємо:

Друга — шукай, знайдеш — тримай.

Не сиди на печі — будеш їсти калачі.

Баба: А де ж мої гуси? Десь були на лузі, а тепер не бачу їх.

Виходять гуси. Інсценізація пісні "Веселі гуси "

Дід: А забавлянки які я знаю! Послухайте:

Ходить квочка біля кілочка,

Водить діток-одноліток.

Печу, печу хлібчик

Діткам на обідчик.

Більшому — більший,

Меншому — менший,

Шур у піч.

Інсценізація пісні "Ой ходила дівчина".

Ведуча: Основоположником української літературної мови є Тарас Шевченко.

Ось його портрет. У народі його називають батьком і Кобзарем. Пам'ять про нього жива. Послухайте його вірші: "Зацвіла в долині", "Зоре моя вечірняя" (*декламують діти*).

Дитяча пісенька - забавлянка: "Іде дід, дід, дід "

Ведуча: Жартівлива сценка: "Грицю, Грицю, до роботи!" Подивіться, як танцюють діти запальні українські народні танці.

Виконується "Український гопак".

А зараз ми пограємо з гостями.

(Пісня-гра "Василю", вірш "Україна", сюжетний танок "Біля криниці", інсценізація пісні "Два півники").

Ведуча (*читає прислів'я і загадує загадки*):

Грудень рік кінчає, зиму починає.

Зимою сонце світить, та не гріє.

Січень — року початок, зими — середина.

Літо збирає, а зима поїдає.

Багато снігу — багато хліба.

Загадки

Білі мухи налетіли —

Все подвір'я стало білим.

Не злічити білих мух,

Що летять, неначе пух.

(Сніжинки)

Білий, як сорочечка.

Пухнастий, як квочка.

Пір'я не має, гарно літає.

Що це за птиця, що сонця боїться?

(Сніг)

В саях сидить дівиця білокоса, білолиця.

Як махне рукавом, все вкриває сріблом.

(Зима)

Хто малюнок на вікні намалював мені?

(Мороз)

Парубок: *(Звертається до господині):* Бабо Палажко, а що у вас в макітрі?

Чи не варенички? Я так люблю їх...

Пісня "Ой, мій миленький вареничків хоче".

Господиня частує всіх гостей варениками та пампушками.

Ведуча: Скільки б не співали, та кінчати час.

Кращі побажання ви прийміть від нас.

Хай у вас і в нас все буде гаразд,

Щоб ви і ми щасливо жили.

Звучить грамзапис "Завітайте на Україну"